

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 25 stycznia 2018 r.,

wniosku podejrzanego K. Z.

w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa advokackiego,

na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 630 k.p.k. i art. 637 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w W. w sprawie IV K [...], na podstawie art. 31 § 1 k.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umorzył postępowanie karne przeciwko K. Z. podejrzanemu o czyny z art. 226 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. Jednocześnie na podstawie art. 93 k.k. w zw. z art. 94 § 1 k.k. Sąd orzekł umieszczenie podejrzanego K. Z. w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 10 marca 2015 r.

W dniu 16 listopada 2015 r., w sprawie o sygnaturze akt II KK 320/15, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację obrońcy K. Z..

W dniu 14 listopada 2017 r. K. Z. wystąpił o zwrot na jego rzecz ze Skarbu Państwa kwoty 2500 zł tytułem ustanowienia obrońcy z wyboru do sporządzenia i wniesienia kasacji, jaką w tej sprawie w dniu 19 października 2015 r. skierował do Sądu Najwyższego adwokat M. F..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek K. Z. nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie znajduje żadnego uzasadnienia w przepisach prawa. Należy podnieść, że podstawę obciążenia Skarbu Państwa kosztami procesu w razie uniewinnia oskarżonego lub umorzenia postępowania, z wyjątkiem należności z tytułu udziału adwokata lub radcy prawnego w charakterze pełnomocnika pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego albo innej osoby, w sprawach z oskarżenia publicznego stanowi art. 632 pkt 2 k.p.k. Z kolei na podstawie art. 630 k.p.k. w sprawach z oskarżenia publicznego, jeżeli oskarżonego nie skazano za wszystkie zarzucane mu przestępstwa, wydatki związane z oskarżeniem w części uniewinniającej lub umarzającej postępowanie ponosi Skarb Państwa. Żadna z tych sytuacji nie zachodziła w przedmiotowej sprawie. Podejrzany pozostawał pod zarzutem popełnienia czynów z art. 226 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k. i art. 222 § 1 k.k. Ponieważ stwierdzono, iż działał w warunkach określonych w art. 31 § 1 k.k., Sąd na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. postępowanie karne umorzył i uwzględnił wniosek prokuratora o zastosowanie na podstawie art. 93 k.k. i art. 94 § 1 k.k. środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia podejrzanego K. Z. w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym. To orzeczenie Sądu zapadło po ustaleniu, że podejrzany dopuścił się czynu zabronionego. Kasacja wniesiona przez obrońcę nie została uwzględniona i Sąd Najwyższy oddalił ją jako oczywiście bezzasadną. Z tych przyczyn należało stwierdzić, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku podejrzanego o zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego.